

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre..... 5 frt — kr.
Fél évre..... 2 frt 50 kr.
Negyedévre..... 1 frt 25 kr.
Egyes szám ára 10 kr.

Bérmentetlen leveleket el nem fogadunk.

Hirdetések és nyiltteri közlemények jutányos árszámítás mellett a lap kiadó-hivatala által vétetnek föl.

UJPEST.

Társadalmi hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG

és
KIADÓHIVATAL

hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési pénzek és hirdetések küldendők

UJPEST,
Fő-ut 48. szám.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési felhívás!

Mult számunkkal lapunknak második negyedébe léptünk, minélfogva tisztelettel kérjük azon helybeli és vidéki előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt előfizetéseiket idejekorán megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadály álljon be.

Lapunk ára:

Egész évre..... 5 frt — kr.
Fél " "..... 2 " 50 "
Negyed " "..... 1 " 25 "

Előfizetőinknek azon előnyt és kedvezményt nyújtjuk, hogy bármint ügyükben lapunkban díjtalanul erős támaszt, erélyes pártfogót és lelkiismeretes védelmezőt nyerhetnek.

Az előfizetési pénzek postautalványon a címnek pontos megjelölésével (Ujpest: Fő-ut 48. sz.) küldendők, vagy személyesen is áthozhatók.

Lapunk egyes számai 10 krajczárért kiadóhivatalunkban, Fridmán József ur fűrdőpénztáránál, a lóvaspálya indóház dohány-tözséjében, Kriszt József, Földessy Károly, és Liedloff József fűszerkereskedő uraknál kaphatók.

Az „Ujpest” kiadóhivatala.

Nyomorunk orvossága.

(P. L.) Bármely részét vizsgáljuk jelen társadalmi helyzetünknek, bármely oldalról tekintjük állapotainkat, mindenütt csak sóhaj, elégedetlenség, bizonytalanság, remény és csalódás!

A szegény szentóvelő elveti buzáját, kétes remények közt barázdálja és temeti el a magot, hisz, kitudja ki aratja le?

Nem a természet csapásától fél, nem az éghajlati viszonyoktól, hanem az emberi spekulációtól, a csalárd, az igazságtalan léttől.

Az iparos dolgozik éjjel-nappal, fárad, kinlódik, gyermekei sirnak, kenyeret kérnek, anyjok meztelen, nincs kenyér... oh! jaj!

A keresztény kereskedő befekteti fáradságával összeszedett pénzeszközét üzletébe, igyekszik eleget tenni közönségének, de nagy a konkurencia, nagy a „szabadipar” szabádalma, nem tudja a portékáját úgy adni mint a fuserek, nem vesznek tőle, pedig jól ad, jól megméri, de hiába, a zsidónál olcsóbb!...

A szegény munkás reggeltől estig izzad, a kalapács már markához ragad, jön a szombat, kapja véres verejtéke gyümölcsét, de mi az, hisz a zsidó már hátánál áll, a mit keresett, oda kell adni, enni kellett egész héten!...

Igy van ez mindenütt és minden téren. Bármennyire igyekezzék a szegény szántóvető, bármennyire dolgozza halálra magát az iparos, akárhogy küzdjön a kereskedő, s vért izzadjon a szegény munkás, nem magának

dolgozik, zsidóé lesz az, zsidó húzza a hasznót, ha mindjárt óriásokkal is állnak szembe.

Frázis az már, hogy a zsidó hogy hálózza be a keresztényt, mint a pók a hálójába került legyet; tudja azt mindenki, hogy a zsidó hogy hitelez, hogy mételeyez az ugynevezett „pálinka” méreggel s hogy kerit hatalmába községeket, városokat, hogy szipolyozza ki az utolsó csepp vért s azután eldobhassa magától, mint haszontalan portekát.

Nem akarunk olyanok lenni, minőnek híresztelnek, nem szól belőlünk az érdek, nem a faji gyűlölet, csak hidegen, szárazon mutatunk az igazságra, mi nem tetszik az embereknek.

Nincs Magyarországon község, nincs egyetlen falu sem, melyben az elégedetlenség, a társadalmi viszonyok felbomlása oly nagy mérvű volna, mint nálunk Ujpesten. Községünkben úgy vagyunk előljáróinkkal, mint a törvényszék a rossz hóhérral, ki nem tudja elvégezni halálos munkáját, csak kinozza áldozatát, de segíteni már akkor nem birnak a szerencsétlen áldozaton, csak könnyes szemmel és szívmaradosó érzettel nézik a kínzást, mit a nyomorulton véghez visz.

Nincs községünkben egyetlen komolyan gondolkozó férfi, ki, mikor reggel imádságát elvégezve oda jut: „uram, szabadíts meg a gonosztól”, ne gondolná oda: szabadíts meg előljáróságunktól!...

S miért mindez?

Azért, mert községünk oly csuszó-mászó alakokat ültetett előljárói székébe, kik akkor mindent ígértek, míg a koesi után szaladtak, de mikor utolérték s a kocsistól kezükbe vehették a gyepőt ill a berek nád a kert, faképnél hagyták, mint szent Pál az oláhokat.

Minek is tartásuk meg esküjüket, minnek is éljenek becsületökért, hisz ez csak frázis, a mire mitsem ad a zsidó.

A zsidóság kezébe kapta a birtokot, rendelkezik vagyonunk, pénzünk, létünk, mindenünk felett. Mi könnyebb ekkor, mint magáévá tenni az előljáróságot is, robotossá tenni a törvény embereit, kivált ilyeneket s agyonütni az igazságot csengő pénzel.

Ma már előljáróságunk csak névleg van s szegyéntáblául szolgálnak községünk becsületének.

A zsidót választák ők előljáróul, nekik hajtották oda fejeiket, hogy szolgáltatssa az igazságot, mert ők arra nem érdemesek s ha azok volnának is minnek, azért nem kapunk semmit, míg így gazdagszunk s uszunk az arannyal szerzett, átkos boldogságban.

Hogy keresztény boldoguljon, vagy igazságát megtalálja, hogy helyzetén javítva legyen ezt ne várjátok ti a zsidóktól, sem a zsoldjába állóktól.

Ép ezért keresztény lakói e községnek,

hallgassátok meg tanácsunkat s méltassátok figyelmetekre s a szerint cselekedjétek. Ne csak jajgassunk a sok nyomor miatt s lár-mázzunk a sok gazság felett, hanem fogjunk kezét s orvosoljuk a beteget s mentjük meg a meghalástól.

Nyomorunknak orvossága nem lehet más, mint az alább leirt s az illetők figyelmébe ajánlott ohajunk.

Kivánságaink:

a) Az összeszedett és egybegyűjtött adatok alapján kérjük az illető hatóságot, hogy a jelenlegi előljáróságunkat állásától felmentse s minden egyes tagja ellen a meglévő és felmerülő adatok alapján a vizsgálatot azonnal elrendelje.

b) Szoros vizsgálat alá veendőnek nemcsak a községi könyvek, hanem kiválóan az adókönyvek s a közönségnél lévő iratok, könyvek, bizonyítványok, nyugták stb.

c) A vizsgálatot oly egyén vezesse, kiroi köztudomásu, hogy érdek és párton felüli.

d) Községünk védelmét, a panaszt emelők részéről egy. esetleg több fővárosi ügyvéd képviselje.

e) Kérjük községünket rendezett tanácsúvá változtatni.

f) Kérjük és figyelembe ajánljuk az igazságügyminiszter urnak, hogy Ujpesten egy járásbiróság álltassék fel, melyhez a szomszéd kis falvak is tartoznának.

g) Községünk előljárói ellen azért kell mi polgárok tegyünk feljelentést, mivel a közigazgatás daczára a sok köztudomásu dolgoknak, mindez ideig egy lépést sem tett a gazságok megakadályozására, de még mi-benlétét sem kívánja kutatni.

Ezek azok a főbb kellekek, mikre első sorban is égető szükségünk van s mit nagyjában összegeztünk, szövetkezzék a polgárság s egyesülve tegye meg feljelentését, hogy akkor vegye bírálás alá az illetékes hatóság, hogy kiket tartott és védett eddig palástja alatt.

Ez által megmmtathatjuk, hogy nem hiába való az a sok zugólódás, nem az elke-seredés s épen ezért követeljük az orvoslást.

De másrésztől megtörjük nemcsak a zsoldosoknak hatalmát, de elejét vesszük a további zsidógazságnak, raffineriának.

Tettek beszélnek keresztény polgártársak s nem a hiábavaló sopánkodás, jajgatások. Ezek által csak az elke-seredés nő, mely egyszer-egyszer tulfakad s ilyenkor áldozatot ragad magával, mi által még sincs segítve a bajon.

Ép azért egyesült erővel fogjon hozzá a jobb érzelmű keresztény polgárság s mentse meg egy önmaga, mint ha a zsidó kezében Ujpestet a szeméttől, míg nem késő.

Reklam „Ujpest és Vidéke“-nek.

Megengedj olvasó, hogy még egyszer a lapnak nevezett piszkos, bűzös ronggyal foglalkozunk, de ezt tennünk kötelesség, mert oly dolgokat mond nevezett kis sakter, hogy elhalgatnunk nem lehet. Nevezett lapnak megjelent a második száma is sok vajadás és kanálisokbani fetrengés után, még pedig már második száma is késedelemmel, és változással. „Egy számu“ szerkesztője, ki látva, hogy itt nincs sem „zálog história“ sem rebach a zugfirklásból, a mint jött úgy el is párolgott kidobás nélkül.

Előrántottak azonban a sakterek a sutból vagy isten tudja minő bűzös putriból egy másik szerkesztőt, valami L a d á n y i Emilnek nevezett alakot, ki szórja is jellemző mondásait és prűszköl, mint valami tubakos néneke.

Nevetnünk és szánakoznunk kell a szerencsétlenen, ki, hogy valamiképp egy kis háló helyhez, meg egy falat oda dobott piritott ludmájhoz jusson, agyba főbe dicséri a zsidókat s ezeknek zsoldjában állókat s szórja pegázusi rugamait ellenünk.

El zöngedezi a dicséretet alispántól kezdve le, az utolsó éjjeli bakterig, hogy azok mily üdvös cselekedeteket tesznek s minő áldásosak községünkre. (Akár csak alábbi cikkekünkben: „Minő lesz a községháza“, Stern bíró.) Erre különben véleményünk a közönségé, ki nagyon jól tudja, minő áldásosak azok községünkre. Áldásos a zsidókra, a becstelenségre az „Ujpest és Vidéke“-re, de nem a becstelésre, jog és igazságra.

Neki áll nevezett kis sakter s Sztérényit kezdő piszkolni. Elmondja hitehagyottnak, lázitonak, kegyelemkenyérért zsurnálisztának stb. Erre majd megfelel Sztérényi, ha ugyan addig a kis sakter még él s lesz bátorsága előtte megállani. Annyit azonban megjegyzünk, valjon Sztérényi kitől kért, vagy fogadott el valaha adományt, valjon kit szólított fel, hogy őt kövesse? Senkit. Ő oskolái végezte után a híre.

Ő látta községünkben a gazaágot, látta a borzasztó lelketlenséget mit a zsidók elkövetnek s utoljára még előljáróságunkat is a magok szenyésének takargatására s erkölestelenségeik üzésére alázatos szolgálkák kötelezték, látta azt a borzalmas jövőt, melyet e gazaágok szülni fognak, tollat fogott ostorozásaikra. A keresztény nép áldja, magasztalja, hogy van egy, ki becsülettel védi jogait, ki szembe száll és harcra ügyéért a gazokkal, a lelketlenekkel.

Lázitonak mondják, mert nem legyezgette nem takargatta a zsidók, a gazok bűnét, hanem nyilvánosságra hozta, fedte s orvoslást követelt. Ez lázítás a kis sakter szerint, ez kenyérkereset, ez renyheség!

Oh! zaboron kérődöz, jött-ment, bűnpalástolói az ördögnek; ti, kik bűzösök vagytok a

magatokkal hozott schiffmansplatzi bőr szagtól, ti, a nép jogát, a keresztények becsületét lábba tiprök, ti, az erkölestelenség ijesztő alakjai még ti mertek szólani, ti támadjátok azt, ki életét szánta a nép megoltalmazására és becsületének védelmére! Menjetek, bujatos el, hogy ne lássák arcotokat, mely a piszkosságtól, a gyalázatoságtól torzra lett.

Köpködhettek, szórhatjátok maszlagos szavaitokat, hiába; keresztény polgáraink tudják kik vagytok, tudják és látják fekete lelkeiteket, melyel csak könyöradományra indíthatjátok őket, hogy mentsen meg az éhhaláltól.

Ez vagy „Ujpest és vidéke“. A zsidók gazaágainak palástolója, fülön kapott védője, nyemorultabb a legutolsó féregnél, mert olyanokat szolgál, olyan elveket valsz, mely arcu uti a humanizmust s rablót, gyilkost teremt a kis tolvajokból.

Ezeknek által előre, haladj utadon s visorisd fogadat a magad undok tajtékában, mi, és velünk a becsületos polgárok tudjuk, hogy ki vagy, leszámoltunk veled s ígérheted, hogy jövő számaid csak velünk foglalkozik, reklamod nem lesz egyéb a hazug és gyalázatos piszoknál.

Szegény alispán, ha még ezekre tudnál hallgatni, mi lenne belőled? Nevezz, a dicsőhymuszna s vidd a nevezett lantos lapot a maga helyére...

S nemcsak, hogy gyalázatos hazugságokat kürtöl a kis sakter, de neki áll s szerkesztőket meri szavaival bántalmazni, kinek multja, jelene, tette, minden lépése olyan, hogy azt a kis sakter száz év múlva sem tudná bírálani. Oly szolgáltatokat tett a multban a haza, társadalom és politikai téren, hogy ennek megbírására nem született az „Ujpest és Vidéke.“

Igen, szerkesztőnk megmondta, hogy itt lakik, megmondta, hogy községünk lakosa, s élére áll a lapnak mely becsülettel, a nép jólétének szentelése létét. Nem tette oda, hogy őt felkérték, nem hogy ingyen, sőt áldozattal vállalta el a szerkesztést, csak hogy legyen a ki a szegény, tulcsigázott népet védhesse.

Persze, az „Ujpest és Vidéke“ önmagából indul ki, kenyér keresetnek tekinti e védelmet mit ő tesz azért?... Igen, szerkesztőnk daczára, hogy a gyalázatos ármánynak, az Eötvös Károly és czinkos társainak vagyoniilag ez idő szerint áldozata, de nem sokáig, mert a család és sikasztás mit ellene a saktertrupp Eötvössel élén elkövetett, mihamarabb napfényre jövend, mi már a törvényszék kezében van, daczára ő akkor, midőn báró Baldácsynak volt jószágigazgatója oly tevékenységet fejtett ki a közügyek terén minőt a kis sakter még felfogni sem bír s jelenleg is a báró Baldácsy hagyatékában oly téren működik, hogy úgy multjával és jelenével

megtiszteli közönségünket s köszönettel, hálával vesszük, hogy ügyünk, lapunk élére állott.

Igen, ő megnevezi magát, ő nyílt homlokkal állhat, de nem az, kit fülön fognak nesze: írj s üsd a becsületet és keresztényt. Ezt mondhatjuk szerkesztőnkéről, a közönség érdekében.

Nem érte szegény hülye lapunkat, nem bizon, mert az ujságírás nem handléság mint az „Ujpest és vidéke.“

Azután bírálát alá veszi lapunk egyes pontjait, s oly elferdítéseket, hazugságokat mond belőle, hogy erre reflektálni nem akarunk. De ne tanítsuk, még megtanul lapot csinálni.

Jellemző különben a kis sakter vezércikkében, hogy a bevezetésben önönmagát dicsőíti agyon, s azt alá is írja. Öndicséret bűdös szó, de rátér. De mindehez semmi az a zöngemény mit ujjongva zöngedez az uj koser tanya létesítéseért, mit az előljárók érdemének állit. Lám! a mi kóser előljáróságunk min tőri a fejt, zsidó templomot épít hálából az elvett jókért. Keresztények sirjatok! S Ladányik buktenczet hányjatok!...

Tollunkat a becsület, a nép jogos kívánalma, joga, s védelme vezeti. Nem kérünk tanácsot a kis saktertől, s nem akarunk polemiait folytatni olyannal, miről ha az ember beszél vagy ír csak a felháborodás szólhat, oly gazaágok takargatóival mint az „Ujpest és Vidéke“ diskussust nem folytathatunk mert könnyen piszkossá lehet az ember.

Am, gevaltozzon, prűszköljön a kis sakter mig megpukkan mi tudomást nem vehetünk felőle. Tiltja becsületünk, s erkölsiségünk, hogy ilyen válaszokkal kellessen foglalkoznunk. Olvasóink ugyis tudják mi akar e prűszkölés lenni: nincs szegény együgyűnek egyéb tárgya a sok humanus(!) pártolás mellett, megtölti a zuglapot mi reánk szórt hazugságaival, azzal a czéllal, hogy megtörjön bennünket, s egyedül ők maradjanak a küzdőterén, hogy a gazaágok mind dicsőtettekké legyenek magasztalva. Szegény!

Mi állunk. Mellettünk a jog és igazság, a nép oltalma van, mig mellettük a gazok pártfogása, usztítása, kegyelem fillérei vannak. Hogy melyik győzend arra nem is kell felelnünk. Tudni való hol „kein geschäft“ ott a zsidó nem marad. Az „Ujpest és vidéke“ is szórja addig rongyait, mig be nem látja, hogy azok a rongyok jobbak lesznek a schiffmansplatzon miből eddig is élt.

Ha különben olvasóinknak kedve van a szánokozásra, úgy vegyen meg egy-egy számot az „Ujpest és Vidéke“-ből, legalább ad egyuttal trinkgeldet is a tulajdonosnak s rá jön arra az igaz mondásra: „csizmadia ne tovább a kaptafánál“, azaz zsidó ne tovább a rongyszedésnél.

A világi.

AZ „UJPEST“ TÁRZÁJA.

A megcsalt leányka.

Kis ér mellett szöke lányka
Egymagában üldögél,
Kék szemébe a szerelem
Varázs lángja tündökél.

Néz a vizre, mely szépségét
Oly ragyogva tükrözi,
S majd ismét a fák felé néz
Honnán kedvesét lesi.

De hiába mind hiába,
Szeretője nem siet...
S szívében már a szerelem
Csalódása üt sebet.

Ha a bokor egyet zörren
Közeledni véli őt,
S karját tárja, hogy ölelje
Vele a rossz szeretőt.

Majd szép remény, majd csalódás
Üzi vele játékát,
Hej de végre bús keserve
Nem ismerhet már határt

Megtörök a szíve felett
A szerelem anyyala,
S fájdalomtelt könnyeitől
Nő a patak kis habja.

K. Kornélia.

Milyen lesz a községháza.

(Fénykép a jövő tizedből.)

Stern Izidor bíró: Összegyűltünk tekintetes előljárók, képviselők, gyárosok és nagykereskedők, hogy intézkedjünk a sok goj tulkapások, gazaágok és rafineriák felett. Éa, mint a ki már érdemkeresztet érdemelt s számtalan gojt a másvilágra menesztett s kiérdemelt első polgára vagyok e községháza, indítványozom, hogy: a gyárainkban még létező goj munkások fizetése felére leszállítottassék, mert találkozik közöttük olyan, kinek még takarékpénztári könyve is van; továbbá azon három kiskereskedő, ki még itt szemtelenkedik virágzó községünkben, azonnal elsuppoltassék Galicziába s ott a főrabbi keze alá tétessék két esztenedeig s ha már teljesen megtért s a pajeszt is elég hoszura meghagyta, meg a czicest is viseli, vissza jöhet hozzánk, ha jónak látjuk. (Általános vihógó gezéresz.)

Indítványozom továbbá: minden utcába tiz mulatóhely állítottassék fel s abba kizárólag gojim hölgyek alkalmaztassanak, de kiket erővel, vagy csalással hoznak ide, nem pedig olyan, ki jó kedviből jön mi hozzánk. (Falrengető gezéresz.)

A korcsmák és hávéházakban két külön osztály legyen, egyikbe mi, a másikba a gojok legyenek. S szoros felügyelet tartassék, nehogy

mi a gojok ételéből vagy italából igyunk, mert ezáltal könnyen baj, esetleg mérgezés jöhetne létre. (Ugy van!) Az a két goj templom, mely itt csufítja virágzó községünket, leromboltassék, vagy díszes zsinagógává változtassék át.

Azok a goj uraságok pedig, kik a fővárosból itt laknak, (Zajos közbekialtások: Nem uraságok! Ki velők!) arra köteleztetnek, hogy minden egyes izraelitnek, még a melyik csonttal is kereskedik, akárhol találja köszönjön s ruhája szélét megcsókolja. Ügyünket pártolják s mindent elkövessenek magasztalásunkra, ellenkezőleg kidobjuk őket virágzó községünkben. (Nagy gezéresz.)

Indítványozom továbbá: a mely goj adóját be nem fizeti úgy, a mint azt mi kiszabjuk, vagy kölcsönt mer felvenni máshonnan, mint mi tőlünk, vagyona ránk szávalva, megvasalva a Dunába dobassék. (Hosszantartó gezéresz.)

Minden goj szombaton köteles ünnepet tartani. Továbbá, ha valamelyikünknek megtetszik a goj felesége, vagy leánya s nem engedi át nekünk: megégetessék. (Gezéresz. Zoj!...)

Ezek azok a főbb pontok, miket szentesíteni kívánok most mindjárt. (Viharos gezéresz.) Ellenkezőleg kénytelen lesznek titeket a főrabbi által zsinagógáitok alá helyezni. (Zajos gezéresz. Felkiáltások: Szentesítsd most mindjárt.) Megtörténik.

K ö r ü l b ü d ö s K ó b i albiró: tekin-

Különfélék.

Tisztújítás megyénkben. Halas és Vác rendezett tanácsu városaiban tisztújítás lesz és pedig az utóbbiban decz. 23-án, az előbbiben azonban 29-én. A kilépő városi képviselők helyébe a választás Halason tegnap történt és 29-én választanak polgármestert, míg Vácson 7-én lesz a kilépő városi képviselők és 23-án az új polgármester választása. — Békás-Magyar községben nem lenne jegyzőválasztás, ha a múlt alkalommal a halasi jegyzőválasztáskor az egyik pályázónak vissza nem kellett volna lépni a békésmegyei volt jegyző javára.

Uj rituális gyilkosság. Falfalun egy Oszlány mezővároskától oldalt eső és hegyek közé zárt falucskában a múlt évben szolgálatba szegődött Fischer zsidókorcsmároshoz egy 17 éves keresztény leány, Szluha Jozefa. Múlt hó elején gazdája elküldötte egy Nagy-Tapolcsány táján lakó zsidóhoz, az úgynevezett „márton-ludakkal.” A szegény leány el is ment de azóta többé vissza nem tért. A zsidó az eltűnés titkát magába rejtette s csak akkor vallotta be, midőn már nyílt titokká lőn a faluban az apátlan, anyátlan árvának eltűnése. A falu lakossága zúgolódni kezdett s a zsidó ekkor azt mondotta hogy a leány elszökött s átadta könyvét a járás szolgabírójának. A gyanút növeli a zsidó makacs titkolódzása, mert ha a zsidónak például csak egy ökre, vagy bármi más jószágá maradt volna idején tul, bizonyára keresésére indult volna, jelentette volna hivatalosan és nyomozását kérte volna. Most hetek mulva elrendelte ugyan a szolgabíró az eltűnt leánynak nyomozását de eddig semmi eredményre nem vezetett. A leány tiszta életű volt, erkölcsösségét általában ismerték. Az eltűnés híre már elszivárgott a vidéken s mindenütt azt a gyanút kelti, hogy itt egy újabb rettentő titokkal állunk szemben, melynek indítója alighanem fanatizmus és végrehajtója a rituális halef, a sakterkés volt. El várjuk a további adatokat s egyelőre felfüggesztjük ítéletünket. Nem mulaszthatjuk azonban el, hogy a keresztény anyákat arra ne figyelmeztessük, hogy a mely keresztény gyermek zsidó szolgálatba állott, azt már elhagyta őrangyala és soha nem tudni mikor kerül véraldozatként a rejtelmes zsinagógák oltárára.

A zsidó mint borkereskedő. Hogy megnyit ártanak a zsidók a magyar borok értékének a külföldön, egy példa a sok közül eléggé igazolja. Bizonyos Stein S. módósi borkereskedő, a napokban körlevelet küldött szét külföldre, különösen Németországba, melyben az általa termelt valódi, tiszta magyar borokat ajánlja vevőinek, s e körlevél mellé egy szóról-szóra így hangzó hivatalos bizonyítványt csatolt: „Hogy Stein S. borkereskedő magyar borokat termel, s hogy ő szőlőtu-

lajdonos, s mint ilyen a helybeli telekkönyvben 2542—3947. szám alatt telekkönyve van hivatalosan bizonyítom. Módos, 1884. november 8 kán. Emresz, Módos szabad királyi város főkapitánya.” Utánna néstünk, írja a „W. G.” s kétségtelenül megtudtuk, hogy nevezett zsidónak Módos határában egy fél hold száleje van, melyen éppen annyi szőlője terem, mennyit a zsidó családjá ha jó termés van egy nap alatt megesezik. Hogy, hogyan került Stein kezébe a fentebbi bizonyítvány, még eddigelé nem tudjuk, de azt tudjuk, hogy Stein magyar borokat nem termel s így a külföldre kiszállított borok készítették, s általuk boraink hitelét tökéletesen aláássá. Ha igaz teszi — utánna nevezett lap — az a hír, hogy Stein most Berlinbe szándékozik költözni s ott kiterjedt borkereskedését óhajt nyitni, akkor csak sajnálni tudjuk a berlini borivókat, kik Stein „valódi magyar borát” fogják fogyasztani.

Sakterlovagok. Mint a „Függetlenség” írja „Klein Dávid zsidódoktort legközelebb a Ferencz József-rend lovagjává fogják kinevezni. Hogy mik az érdemei? azt következőkben lehet elősorolni. A főispánnak házi orvosa, zsidó hitközségi elnök, tagja a Chewra Kadischának, Jókaira szavazott, sőt egy banketten még felköszöntőt is mondott.” Mi tudvalevőleg hiúságnak tartjuk a rendjeleket, s ennél fogva örülnünk, ha annyi zsidót lovaggá ütnék legalább lejáratják vele a rendjelek után való ostoba vágyakodást. Egyet azonban mégis kívánunk és ez az, hogy ha már csupa zsidóknak osztogatják a rendjeleket, változtassák is át azoknak alakját valami tizparancsolatra vagy rituális hatszögre, vagy ha jobban tetszik, akár cziczés alakra és ne osztogassanak „keresztet” a zsidónak, mert őket meg nem illeti.

Adóleengedés zsidóknak. A „Függetlenség” írja, hogy a kormány hozott egy törvényt, az 1881 évi XLIV. teziket, melyben felbatalmazást nyert, hogy egyes fejlődő iparágak felségelésére adókedvezményeket adhasson. Azóta napirenden is vannak az adóleengedések, s a míg a gazdálkodóknak utolsó falatját is kizsekegálja a végrehajtó, addig a gyáros zsidóknak egymásután szállítják le az adójukat. Még a spirítuszgyárakat is segélyezi ily módon a kormány, pedig azok ugyanis rémitő sokat csinálnak a szesz fokán. Itt azonban még nincs a gyalázatos visszaélésnek vége, ime egy érdekes darab a Tiszakormány és a zsidók uralkodásából. Pozsonymegyében van egy gazdag zsidó birtokos, a ki „maizena-gyárát” állított fel s a kormány ezért neki az adóját elengedte. Azok számára, a kik nem tudják hogy mi az a „maizena”, eláruljuk, hogy az nem egyéb közönséges kukoricazisztánél, melyre a zsidó ráfogta, hogy valami különös táperővel bír és árulják boltban drága pénzért, az alig pár krajczárt érő haszontalan-ságot. Orvosi és vegyészeti vizsgálatok derítették ki, hogy a „maizena” semmivel sem tartalmaz több táplálórészt a közönséges tengerinél, s hogy mégis csodaszépként árulják azt, csak a szélhámosaságból lehet megmagyarázni. A kormány azonban ahelyett, hogy az

ily maizenás zsidók készítményét eltiltaná, még adókedvezményt ad a gyárosnak, ki ugyis ezer perozentre dolgozik. Támogatja a kormány a nyegleséget azért, mert zsidó, s agyonexequálja a becsületes munkást, a földművest, mert az nem maizenával csalja a világot, hanem dolgozik becsülettel.

Derék községek. A hatvani képviselőtestületbe — mint örömmel konstatáljuk — alig egy pár zsidó juthatott be, ugyszintén Pásztó-ról írják lapunknak hogy községi képviselőkké olyan polgárokat választottak, kik — egynek kivételével — mind keresztény felekezetekhez tartoznak, kik a békés keresztényszövetségnek hívei és azon vannak, hogy a zsidó befolyását lerázzák az országról. Nagyon helyesen van. Aszodról írják továbbá, hogy ott a múlt napokban magtartott városi képviselők megválasztásánál egy zsidó sem választott meg. A választásnál a község szép egyértelműséggel járt el, amiért valóban dicséretet érdemelnek. Egy községnek választása nem képezhet ugyan országra szóló dolgot, de kicsiből lesznek a nagyok s ha Aszód példájára másutt is kidobnák a zsidókat a községi képviselőtestületből azzal már hatalmas lépést tennének a zsidóság megtöréséhez. Valjon mikor irhatjuk ezen örvendetes haladást a vérig zaklatott és a zsidóság által megmélyezett, szerencsétlen Ujpest községéről?

Szterényi Bertalan ügyében még semmi új fordulat nem állott be. A vizsgálóbíró elrendelte a vizsgálati fogságot, mit a törvényszék helyben hagyott. Szterényi azonban a törvényszék határozatát megfellebbezte, így az úgy a kir. táblára került, hol még ez ideig nem tárgyalták. Emlékeznék olvasóink arra mikor Szterényi Dr. Sárkány József IV.—X. kerületi járásbíró „megvesztegetett gazembernek” nevezte, ezért Dr. Sárkány József becsületsértés és rágalmazással vádolja Szterényit. A budapesti esküdtzsék, folyó évi, december 20-ik lapjára tüzte ki a tárgyalást.

Gondatlanság. Múlt hó 29-én éjjel egy budapesti bérkocsi két fiatal emberrel beledőlt a Stern-féle szeszgyár árkába. A fiatal emberek hollétéről nincs tudomásunk. Annnyit azonban tudunk, hogy másnap reggel az árok partján két kalap találtatott, s az árokba a megfuladt ló. A kocsi nem volt ott. Valóban megrovandó gondatlanság az előljárásság részéről, ily veszélyes helyre egy karfát nem tétetni, vagy Stern zsidót oda állítani bakternek. De még bámulatosabb a dologban az, hogy az előljárásság nem hogy vizsgálatot indítana ez ügyben, de még fület sem mozgatja. Hol késsel Chapó?! . . .

A kóserbíró mint a titkos prostitúto pártfogója. Egy helybeli polgár, kinek serdülő leányai vannak, sehogy sem akarta azt tűrni, hogy a közelében lévő nyilvános ház hölgyei, gyermekeinek erkölcsét megmélyezzék. Elment tehát Uhlarik Károly bíróhoz s ott kérte a bírót, hogy háza mellől a nem engedélyezett nyilvános házat távolítsa el. A bíró megígérte a kérelem teljesítését, de előbb előre küldte Chapó rendbízost, hogy nézzen szét s a kedves hölgyecskéket távolítsa el hazulról egynek kivételével. A bíró ezután elment megvizsgálni azt, hogy igazat mond-e a panaszos polgár. A ház ajtajában künn állt egy kéjhölgy s következő szavakkal fogadta a bírót: „O h kedves papuska! itt vagy gyere be kedves papuska.” A bíró bement. Chapó addig a hölgyekkel a temető-utcán sétált. A bíró nemsokára kijött, s elment vissza a község házára, felhivatva az imén: panaszt tevő polgárt, kire így förmédt rá: „Hogy meri maga azt mondani, hogy ott kéjhölgyek vannak?” „Igenis vannak,” mond a polgár „s ha a bíró ur nem szolgáltat igazságot, akkor majd a szolgabíró urhoz fordulok.” — Tudjuk mi azt miért nem akarta azt a bünfészket a bíró onnét elpusztítani, egyszerűen azért: Boskovitz zsidó ráparancsolt az ő hűséges szolgájára, hogy oda ne dugja az orrát, mert annak a tulajdonosnője „ünseré Leit”.

Tanítás csendőrfedezet alatt A helybeli ipariskolában a tanítók csendőrfedezet alatt tanítanak, mivel a már 14—16 éves subanczok a tanítónak ellen szegülnek, s azt már egy ízben kilökéssel fenyegették. Kérjük iparosainkat, hassanak oda, hogy tanuozcaik becsületesen viseljék magokat az iskolában, s ne érje őket az a szégyen hogy csendőrfedezet alatt tartas-

tes gyülekezet! Van szerencsém tudatni, hogy azt a goj borbélyt, ki tegnap egy ünseré Leitnak a roszt foga helyett a jót húzta ki, — továbbá azt a gojím asszonyt, ki tegnap Mandelblüh Nánán handlé nagykereskedőnek batyujába egy döglött macskát csempészett, szigorúan megbüntettem, mind a kettőt vasra verve, tiszteletbeli sakterünk Chapó Eliásnak kezére bízam. (Meg-megújuló gezerész és nyifogás: hep, hep! . . .)

Kohn Sámí jegyző: Alázattal jelentem a tekintetes gyülekezetnek, hogy a goj plébános és tiszteletbeli rabbink száz forintot adományozott a mi iskolánk javára, a miért köszönetet és diszoklevelet állítottam ki. (Zajos felkiáltások. A pénzt el kell venni, de a köszönetet és diplomát vissza kell vonni!) Megtörténik.

Pálínka falvi Mayer Lajos: Te kintetes gyülekezet, dicső polgártársak! Mivel én mindent elkövettem spirítusz fabrikálásom által, hogy minden gojt a másvilágra küldjek, de egészen nem sikerült, mert mint látom itt, ebbe a tisztelt gyülekezetbe is van két goj, ki folytonosan nevet és gáncsolódik a mi dicső intézkedéseinken, indítványozok, hogy e két vakmerő gojvirilist a gyülekezet kizárja. (Falrengelő gezerész! Kiabálás: Ki kell dobni! Köpjétek agyon! A két virilist rohannak, lárma, köpködés.)

Stern Izidor bíró: Kérem a tekintetes

gyülekezetet, (Közbekiáltások: Nagyságos.) méltóztassék megengedni, hogy az ablakokat kinyitassam, mert rémitő ismertető bűz van a terembe. (Közbekiáltások, nem lehet, meghallja beszédünket az „Ujpest”.)

— De már hallottam! (Oda fordul minden tekintet, honnan a hang hallatszott.)

— Ahájávj! Itt volt a rebelhund. Meg kell fogni. Agyon kell köpködni.

Utánna szalad az egész gyülekezet.

Van hajsza, van zsidófutás, de nem érik útól. Visszamennek.

Diamantstein Ludvig első futó: Tekintetes vissza maradt gyülekezet! Szaladtunk, de az „Ujpest” mindég fűgét mutatott. Indítványozok, hogy az „Ujpest”-et rabbínusi átok alá kell tenni s a ki a rebellis lapot kezébe veszi, az elzárassék. (Wie heiszt elzárassék! Közbekiáltva: Elevenen megperzseltessék!) Hanem a helyett a főköser ujságot az „Egyetértés”, „Politisches Volksblatt”-ot, „Tagblatt”-ot lehet csak olvasni s ezt nyilvánosan ki kell doboltatni. (Kurjongató gezerész.)

Stern Izidor bíró: Mivel Kerekes Sándor gojnak a házára mára van kitűzve a licitáczió, kérem a tekintetes gyülekezetet oda sietni, nehogy karmaink közül kiszalasszuk.

Folytatása a jövő gyülekezetkor fog következni.

P. L.

Merénylet egy adóvégrehajtó ellen. Temesmegyében, Szerb Orosztes adóvégrehajtóra két ismeretlen ember végrehajtás alkalmával rá lött. Mint a „T. Z.” írja a merénylet oka az volt, hogy a nép felette elkéseredett azon, hogy igavonó szarvas-marhát adóhátralékban lefoglalták, s már három ízben hajtották a temesvári vásárra, hol azonban vevő nem akadt rájuk, most, a merénylet alkalmával Kollman nevű adófelügyelő újból elrendelte az állatok elhajtását, s a végrehajtó ezt akarta foganatosítani, mikor a merényletet megkísérték ellene. A tetteseket eddig nem sikerült elfogni. Bármennyire kárhoztatjuk is azt, ha a nép végletekre hagyja magát ragadtatni, nem lehet tagadni, hogy a nép elkéseredése némileg indokolva van akkor, midőn az ugys tulterhelt földadó hátraléka fejébe, igavona marháját, mely egyedüli eszköze a földművelésének, lefoglalják s potom áron elárverezik. Miből fogja a nép adóját megfizetni, ha nem lesz képes földjét művelni, arra pedig képtelen lesz, ha a földműveléshez szükséges marhájától megfosztják. Jó lesz erre vigyázni Szapáry gróf miniszter urnak, nehogy földművelésünk pangása, s a nép végelszegényedése következék be.

A közegészségügy községünkben. Valóban megbotránkozó az a mi egy idő óta községünkben a közegészségügy érdekében történik. Látna azt hogy a közegészségügy érdemes(?) elnökének háza előtt elhullott állatok bűzös hullái feküsznek. Már most a közönség itéletére bizzuk, hogy megengedhető-e az, hogy községünkben a közegészségügy elnöke oly egyén legyen, ki még saját háza előtt sem tisztítja el a piszkot, melynek kigőzölgése ártalmas miazmákkal tölti be a levegőt.

A zsidó tőkepenzes. Löffler Lipót borkereskedő lábéli gyárt rendezett be Budapesten, melyben munkásainak hetenkint négytől hét frtig emelkedő bért fizetett. Most midőn a hideg időjárás beállt, a zsidó leszállította a munkabéreket, arra számítva, hogy munkásai kénytelenek lesznek, hogy éhen ne veszenek, olesó bérért is dolgozni. A munkások azonban abba hagyták valamennyien a munkát.

Wein Dániel uzorás zsidó esete tartja igazatosságban Debreczent, ki nevével Sternberg Justival a leggyalázatosabb manipulációkat folytatott. Hálójába kerített egy közös hadseregbeli főhadnagyot is, aki most bünyenyítő feljelentést tett a zsidó ellen. Azóta a feljelentések tömegesen érkeznek ellenük, sikkasztás, csalás, okirathamisítás és uzora vétsége címén Hir szerint az uzorás zsidónak letartóztatása is csak napok kérdése. Az ilyen Wein Dániel féle mákvirágok szinte üzük fosztogatásait nálunk, azért nagyon üdvös lenne ha közönségünk ezen pöcczaktól megszabadulandó egy „önsegélyző” egyesület megalapítására fordítaná figyelmét.

A főváros közérkölcisége. A IV. kerületi zöldfa-utca 20. szám alatt levő Bechtoldné-féle nyilvános házban a rendőrség a múlt éjjel vizsgálatot tartott s három 15 éves, egy 18 éves és egy 25 éves engedéllyel nem bíró leányt talált. A leányok az ágy alatt a szekrényekben s más helyeken voltak elrejtve, hol rövid kutatás után megtalálták őket s bezállították a főkapitányságra. — A gyapju-utca 4. sz. a. levő hatóságilag már betiltott nyilvános házat a múlt éjjel a főkapitányság teljesen feloszlatta és bezáratta, Valjon a mi hirhedté vált előjárásunk mikor fog intézkedni, hogy a közérkölcisöket megmételvező zsidóbordély házak és bünbarlangok bezárattassanak?

Zsidószaporaság. Tudvalevőleg a kártékony állatok a legszaporábbak. Ilyenek a patkány, cserebogár káposztahernyó, kolerábogár, philoxera és a zsidó. Világos példa erre nagy Miskolcz városa, melynek huszonötezer lélekszáma között batezer darab zsidó található, de ez a batezer zsidó jobban szaporodik a patkányoknál. Kiténik ez az iskolaköteles gyermekek létszámából. A statisztika szerint van Miskolczon 3295 iskolaköteles gyermek s esik a 1900 keresztényre 2229 százalékkal kifejezve 11.5 százaléka a 6000 zsidóra pedig esik 1066, a mi megfelel 17.7 százaléknak. Tehát a zsidófaj patkányszaporasága ez adatokból is kiténik, mert 5.2 százalékkal több a zsidó iskolaköteles mint a keresztény. Minthogy pedig a zsidóság néhány alsóbbrendű zugiskolát leszámitva semminemű magasabb műveltségképző iskolát fenn nem tart, ennél fogva az az 1066 zsidó a keresztények költségén fog kitanulni s hála fejében nyuzai fogja a keresztényeket. Valjon az upesti statisztikai kimutatás nem egy színvonalon állana-e a Miskolczival?

Magyarosodunk, de csak az „Ujpest és Vidéke” szerint, ki is a multi számában azt mondja, hogy a magyarosodás nagyban terjed Ujpesten. Bámulatos hogy nem azt a czímet adta arra a magyarosodásra: „pusztulunk veszünk.” Vajon nevezett lap hol hal magyar beszédet, vagy hol lát egy magyar czímtáblát is a zsidóknál. Végig mehet a főutczán az ember, s nem fog egyebet találni, mint kifczamított koser neveket. Ez magyarosodás!...

Uj ipartestület a fővárosban. A IV. kerületi előjáróság nyilvánosságra hozza, hogy több fővárosi mészárosiparos a mészáros ipartestület megalakítását kívánja s ennél fogva felhívja mindazokat, kik az ipartestület megalakítását kívánják, valamint azokat is, a kik létezését ellenzik, hogy ebbeli szándékukat egy hó lefolyása alatt a nevezett iparhatóságnál jelentsék be. Valjon a mi upesti iparosaink az ipartestület megalakítását mikor kezdik meg?

Lelkészválasztás. Rákospalotán a napokban volt a ref. lelkészválasztás. A község ref. lelkészévé Benkő István budapesti első segédlelkész választott meg. Üdvözljük a derék lelkészt, a rákospalotaiak pedig fogadják szeren-sekivánatainkat, hogy oly derék és érdemduz férfi kezébe tették le egyházközségük sorsát.

A mintajegyző. Következő párbeszédet volt alkalmunk hallani a község háza előtt. „Egy kis dolog van a jegyzővel.” — „Micsoda?” — „Egy telek-ügy.” — „Hát eredj be hozzá.” — „Bemennék de már egy hete ittás biztosan most is az, s Isten tudja mikor lesz józan.”

Apró hírek. Hédervári Számi a szó legszorosabb értelmében vett zsidó orvos, mint halljuk, cselédjét elakarja azért bocsátani, mivel ama széles körökben ismert „kacsagy”-ben ellene mert tanuskodni. Lovasut összeütkezés. Mult hó 29-én a helybeli hajóállomásnál egy rákospalotai személyszállító kocsi összeütkezött egy teherrel megrakott kocsival. Egy zsidó vész zopó. Számos panasz érkezett hozzánk a közönség köréből, hogy itt helyben a Forheim féle zálogintézet oly perczenttel dolgozik, mely nem felel meg a törvény által engedélyezettnek. A hatóság figyelmébe ajánljuk a zsidót.

Nyilt tér.)*

Felszólítom ezennel Ladányi (alias L a c h s) Emilt az „Ujpest és Vidéke” szerkesztőjét, hogy a már 6 évvel ezelőtt nálam hátramaradt adósságát fizesse ki minél előbb; mert ellenkező esetben követelésemet rendes polgári peres uton fogom érvényesíteni.

Ujpest, 1884. december hó 4 én.

Stitz József s. k.
vendégilős.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelőséget a szerkesztő.

Szerkesztői üzenetek.

Az upesti olvasókörmek. A beküldött nyilatkozat csak jövő számunkban fog jönni, s a téves információ helyre leendő kalapálva. — Erdély. A megkezdett folytatását várjuk. — Sándor. A beküldött pegazus rugamok, a papirkosárba rugdalóztak. — Emiliához. Jönni fog. — Cs. Irma. Szivesen látjuk. — Kóserliba máj. Nagyon zsiros csömört okoz. Tud on jobbat is.

Felelős szerkesztő és kiadó:
AGOSTON JÁNOS.

Hirdetések.

Ujpesten, Tavaszu-tca és Erzsébetu-tca sarok 6-ik házszám, 4-ik ajtó alatt el vállaltatnak mindennemű **kézimunkák:** közönséges és monogram-hímzések olcsó és pontos elkészítés mellett.

A „FÜSTÖLŐ”

III. évfolyama

(minden évfolyam külön füzve)

3 frt. helyett mindkettő együtt

csak 2 frt.

A most folyó III. évfolyam (ez évfolyam 28 számból áll) előfizetési ára 2 frt 25 kr. Az I. II. és III. évfolyamot együtt és egyszerre rendelve meg 5 frt 25 kr. helyett 3 frt 50 kr-ért adja a „Füstölő” kiadóhivatala, Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. sz.

ZSIDÓK TÜKRE

vagyis: 100, ujonnan felfedezett, mai nap is érvényes a zsidóknak a keresztényekkel való érintkezését illető zsidótörvény; a zsidótörvények keletkezését és továbbfejlesztését előadó érdekes bevezetéssel. Irta: JUSTUS, speculi opifex in lumine veritatis. Fordította: VERUS.

„FÜGGETLENSÉG”

a keresztény társadalom egyetlen politikai antisemita napilapja.

Szerkeszti VERHOVAY GYULA.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre, postán küldve	16 frt — kr.
Fél évre,	8 „ — „
Negyed évre,	4 „ — „
Egy óra,	1 „ 40 „

Előfizethetni az „Ujpest” kiadóhivatalában Ujpesten, vagy pedig Budapest, IV. Megyeház-utca 1. sz., a kiadóhivatalban.